

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 lutego 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 320/13 z powództwa A. K. przeciwko S. K. o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej Sąd Rejonowy w Zgierzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich oddalił powództwo. (wyrok- k. 176).

Sąd Rejonowy poczynił następujące ustalenia faktyczne:

A. K. i S. K. zawarli związek małżeński w dniu(...) roku. Z tego związku strony mają córkę Z., ur. (...) Córka stron zamieszkuje z powódką. Strony nie zawierały małżeńskich umów majątkowych. W dniu 22 października 2013 r. powódka złożyła pozew o rozwód. Postępowanie zostało zawieszono na zgodny wniosek stron złożony w dniu 13 stycznia 2014 r. Strony prowadziły wspólne gospodarstwo do czerwca 2014 r. W czerwcu 2014 r. pozwany wyjechał do Wielkiej Brytanii i obecnie zamieszkuje w L..

A. K. ma 41 lat. Z wykształcenia jest inżynierem budownictwa. Pracuje jako przedstawiciel handlowy w firmie (...). Zajmuje się sprzedażą drzwi przeciwpożarowych. Za świadczoną pracę uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ok. 4000 zł netto.

S. K. ma 43 lata z wykształcenia jest technikiem elektronikiem. Od 2000 r. przez 4 lata pracował w firmie (...). Po ustaniu stosunku pracy w tej firmie pozwany pozostawał bez zatrudnienia lub podejmował pracę, ale bez umowy o pracę. Między 2005 r. a 2008 r. pozwany pracował na podstawie umów o współpracy. Od maja 2007 r. rozpoczął działalność gospodarczą w branży finansowej – pośrednictwo ubezpieczeniowe. Tą działalność prowadził do maja 2014 r. Pozwany otrzymał kredyt z urzędu pracy. Urząd pracy przyznał na rozpoczęcie działalności 12.000 zł. Za środki te został zakupiony samochód, do którego strony dołożyły wspólnie 4.000 zł. Powód wspólnie z żoną podwyższył kwotę kredytu hipotecznego w banku (...) o 20.000 (...). Za pieniądze z kredytu powód założył polisy ubezpieczeniowe (...) i zarządzał tymi polisami. Według powódki powód zlikwidował polisy bez jej wiedzy. Według pozwanego w 2008r. małżonkowie odzyskali środki po likwidacji polis i powódka pobrała należne pieniądze. Resztę środków z kredytów we frankach w kwocie 8.000 zł S. K. przeznaczył na tak zwaną „piramidę finansową” w (...) Ponieważ strony nie miały środków na kolejne wpłaty roczne, wpłacone środki zostały utracone. Powód zaciągał kolejne kredyty w bankach, by mieć płynność finansową. Wszystkie inwestycje okazały się nieopłacalne. Od 2008 r. strony mieszkaly razem, ale w oddzielnych pokojach. Rodzina utrzymywała się z pensji powódki, która zajmowała się finansami w domu.

Od momentu wyjazdu do Wielkiej Brytanii w czerwcu 2014 r. powód spłaca należności, przekazuje na utrzymanie domu środki pieniężne miesięcznie około 800 funtów, powódka wpłaca przekazane jej przez powoda pieniądze do (...) i G. (...). Czasem zostają jeszcze jakieś środki „na życie”.

W sferze pożycia małżeńskiego nie dochodziło między stronami do kontaktów fizycznych od czerwca do grudnia 2013 r. W okresie od stycznia do czerwca 2014 r. strony porozumiały się w sprawie zawieszenia postępowania o rozwód i doszło również do kontaktów fizycznych między nimi. Po przyjeździe do kraju powód zatrzymał się u żony i córki. Utrzymuje z córką kontakt telefoniczny i rozmawia przez komunikator internetowy S.. Powódka podała odmiennie, iż między stronami nie było kontaktów fizycznych od kilku lat.

W skład majątku wspólnego małżonków wchodzi mieszkanie obciążone kredytem hipotecznym, który strony wspólnie zaciągnęły na kwotę 130.000 zł Koszty utrzymania domu łącznie z kredytem ponosi powódka w kwocie 1.600 zł.

Od 2010 r. do 2013 r. strony w czasie trwania związku małżeńskiego były na kilku wspólnych wyjazdach, na (...) na (...) W czerwcu 2013 r. koszt dwutygodniowego pobytu rodziny na (...)wyniósł 12.000 zł. Również w 2013 r. pozwany przekazywał powódce regularne wpływy, które pochodziły z dochodów i kredytów. Wakacje były finansowane ze wspólnych dochodów. Powódka podała odmiennie, iż nie wyjeżdżali razem na wakacje, byli na wakacjach, kiedy córka stron miała rok.

Nie ma rozbieżności między stronami w związku z wychowaniem dziecka. Powódka wyrażając zgodę na zawieszenie sprawy rozwodowej kierowała się dobrem dziecka.

W trakcie prowadzonej działalności powód nieregularnie przekazywał kwoty na utrzymanie rodziny. Od listopada 2012r. do czerwca 2013r. były to kwoty 2.500 zł miesięcznie. Powód pracował od momentu wyjazdu do Anglii do połowy sierpnia 2014 r. Nie zasilał wspólnego konta, powódka przesyłała mu 30 funtów na konto znajomego powoda, gdyż nie miał na dojazd do pracy.

Powódka dała szansę mężowi, ale musiał spłacić zadłużenie, które spowodował, a ponadto powód sam chciał pomagać żonie i córce finansowo.

W dokumentach podatkowych za lata 2008-2012 nie wykazano zaległości podatkowych w(...) Natomiast powód jest obciążony zobowiązaniami finansowymi wynoszącymi ok. 150.000 zł wobec (...) (...) (...) W dwóch pierwszych bankach są największe zadłużenia. Powód ma największy dług w linii kredytowej związany z prowadzeniem działalności. Na kredyty udzielone przez banki nie była wymagana zgoda żony powoda.

Z harmonogramów spłat kredytów na rzecz (...) wynika, iż miesięcznie obciążają pozwanego raty kredytów w wysokości: 245 zł – do marca 2015 r., 33 zł - do maja 2020 r., 727 zł - do grudnia 2018 r. Pozwany był wzywany do zapłaty i kierowane były upomnienia przez (...), S. B., A. (...), A.(...) od czerwca do września 2014 r. na łączną kwotę ok. 6231 zł.

Mając na względzie przedstawione wyżej ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy, wskazując na treść przepisu art. 52 krio uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Zdaniem Sądu I instancji przedmiotowe postępowanie miało głównie na celu uniknięcie odpowiedzialności finansowej za zaciągnięte zobowiązania bankowe i mogło zmierzać do pokrzywdzenia wierzycieli. Sąd Rejonowy podkreślił, że decydując o ustanowieniu rozdzielności majątkowej, Sąd z urzędu zobowiązany jest badać ewentualność pokrzywdzenia wierzycieli każdego z małżonków. Ustanowienie między małżonkami K. rozdzielności majątkowej zdaniem Sądu I instancji odbyłoby się z ewidentną szkodą dla wierzycieli S. K..

Powyższe orzeczenie w dniu 23 marca 2015 r. pełnomocnik powódki zaskarżył apelacją w całości. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu:

1. naruszenie przepisów postępowania:

a) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenia zakresu dowodów, na których oparł się Sąd meriti oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa;

b) art. 233 § 1 k.p.c. zw. z art. 227 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej, oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności na:

przyjęciu w sposób jednostronny i nieuprawniony, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, iż w niniejszej sprawie spełnione są okoliczności uzasadniające oddalenie powództwa o ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami postępowania, podczas gdy jak wynika ze zgromadzonych dowodów ustanowienie rozdzielności majątkowej mogło zaistnieć już od maja 2008 r.;

a które to uchybienia miały istotny wpływ na wynik sprawy, doprowadzając do oddalenia wniosku o ustanowienie rozdzielności majątkowej w sposób nieuzasadniony okolicznościami wynikającymi ze stanu faktycznego sprawy, godząc tym samym w sposób rażąco w treść normy prawnej wyrażonej w art. 52 § 1 i 2 krio

2. naruszenie prawa materialnego tj. art. 52 krio poprzez jego niewłaściwą wykładnię i wadliwe zastosowane poprzez przyjęcie, iż w ramach niniejszej sprawy nie zaistniały przesłanki do zastosowania ww. przepisu i oddalenie na tej podstawie żądania powódki.

Mając na względzie powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz orzeczenie o kosztach postępowania ewentualnie uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania. (apelacja- k. 186-191).

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 6 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powódki poparł złożoną apelację, wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 6 sierpnia 2015 r.- 00:01:39).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Podstawę żądania stanowi art. 52 § 1 krio. Stosownie do treści powyższego przepisu z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej.

W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, iż ustanowienie rozdzielności majątkowej wbrew woli jednego z małżonków jest dopuszczalne jedynie w razie istnienia ważnych ku temu powodów. Celem tego unormowania jest zapewnienie ochrony interesów małżonka słabszego ekonomicznie przed dowolnym uchylaniem ustroju wspólności majątkowej, który najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny (zob. wyr. SN z 20.5.1976 r., III CRN 373/75, OSN 1977, Nr 2, poz. 31). Dlatego też przez ważne powody rozumie się najogólniej takie okoliczności, które sprawiają, że w konkretnej sytuacji faktycznej wspólność majątkowa nie służy dobru drugiego z małżonków oraz dobru założonej przez małżonków rodziny, a nawet prowadzi do sytuacji sprzecznej z zasadami prawa rodzinnego (zob. zwłaszcza J. S. Piątowski, Stosunki majątkowe między małżonkami, Warszawa 1955, s. 140; J. Winiarz, Małżeńskie stosunki majątkowe, Warszawa 1967, s. 81; L. Stecki, Ustanie ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, Poznań 1968, s. 12). Szczególnej wnikliwości i ostrożności w ocenie istnienia ważnych powodów wymaga sytuacja, gdy między małżonkami zachwiana jest równowaga ekonomiczna, zwłaszcza wtedy, gdy żądanie ustanowienia rozdzielności majątkowej jest skierowane przeciwko małżonkowi, który do zaspokajania potrzeb rodziny przyczynia się osobistymi staraniami o wychowanie dzieci oraz pracą we wspólnym gospodarstwie domowym (por. Sądowe zniesienie wspólności, K. P., J. P.).

W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że ważny powód ustanowienia rozdzielności majątkowej może stanowić stan separacji małżonków, jeżeli nie ma charakteru przejściowego, lecz stanowi skutek trwałego rozkładu pożycia małżonków. Przy czym w wyroku z dnia 13 stycznia 2000 r. (II CKN 1070/98, Prok. i Pr. 2000, Nr 4, poz. 30) Sąd Najwyższy podkreślił, że ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 nie jest każda postać (przejaw) separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym.

W niniejszej sprawie do majątku wspólnego stron wchodzi wyłącznie mieszkanie obciążone kredytem hipotecznym i ewentualne ruchomości, co do których strony nie wypowiedziały się w czasie postępowania. Prowadzona działalność gospodarcza, z której niewątpliwie powódka czerpała zyski, chociażby w postaci luksusowych wyjazdów w latach 2012-2013 i środków na zaspokojenie jej potrzeb, co potwierdza również pozew złożony w sprawie o rozwód, w którym powódka wskazała, że wcześniej były jej przekazywane środki, które służyły zaspokajaniu potrzeb powódki i dziecka stron w postaci wyjazdów zagranicznych, krajowych, uczestniczenia w zajęciach kulturalno- rozrywkowych, rekreacji oraz swobody zakupu odzieży i obuwia dla powódki oraz dziecka i korzystania z samochodu męża, a więc w tym zakresie należy przyjąć, że strony do daty wskazanej w pozwie o rozwód prowadziły wspólne gospodarstwo domowe.

Nie sposób również przyjąć, że powódka nie miała wglądu w prowadzoną działalność gospodarczą, za którą nie odpowiada, bo zgodnie z aktualną treścią przepisu art. 40 i nast. krio odpowiedzialność za zobowiązania małżonka, które powstały w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, o ile nie została otwarta możliwość egzekucji z majątku wspólnego, ograniczona jest jedynie do wysokości majątku tego przedsiębiorstwa i pozwany odpowiada swoim majątkiem osobistym.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, że powódka nie wskazała żadnej okoliczności, którą można by uznać za ważny powód, uniemożliwiający zarząd majątkiem wspólnym. Podkreślić również należy, że powódka podjęła starania i mimo że wcześniej nie interesowała się tą działalnością i w imieniu męża zaczęła spłacać zobowiązania związane z działalnością gospodarczą męża ze środków przekazywanych jej przez pozwanego.

Małżonkowie podjęli również starania w zakresie pogodzenia się i restytucji małżeństwa, o czym świadczy zawieszenie postępowania rozwodowego na zgodny wniosek stron.

Załączona umowa kredytu, jest umową, której powódka nie jest stroną, nie jest współkredytobiorcą ani poręczającym, a więc spłata kredytu nastąpi również z majątku osobistego pozwanego, w związku z czym również majątek wspólny stron nie jest zagrożony.

Zdaniem Sądy II instancji podnoszone przez skarżącą zarzuty są niezasadne. Podnoszone przez skarżącą zarzuty nie mogą stanowić jedynie polemiki z oceną Sądu. Skarżący nie wykazał, by Sąd dokonał ustaleń faktycznych stojących w wyraźnej sprzeczności z treścią dowodów, na które się powołuje. Gdy skarżący nie wykaże istnienia sprzeczności, usprawiedliwiony jest wniosek, iż zmierza on do narzucenia Sądowi własnej oceny, będącej odzwierciedleniem jego stanowiska procesowego i oczekiwanego wyniku postępowania. Tak też dzieje się w przedmiotowej sprawie.

Reasumując, wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił sytuację obu stron. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki, o których stanowi przepis art. 52 krio.

W świetle powyższego podniesione w apelacji zarzuty nie mogą się ostać. Wyciągnięte przez Sąd Rejonowy wnioski stanowią logiczną całość i są zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy, przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, nie uchybił przepisom prawa materialnego ani prawa procesowego, zaś wnioski i zarzuty apelacji są nietrafne.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.